

РЕШЕНИЕ

№ 1135

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 131-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА

при участието на секретаря МАЯ Г. КАРГОВА
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛИНА ИВ. НЯГОЛОВА
Административно наказателно дело № 20231110205898 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

С Електронен фиш (ЕФ) № 8504450458 издаден от Национално тол управление (НТУ) към *** на „***Г“ ЕООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 2500(две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

Недоволно от издадения електронен фиш е останало санкционираното лице, което в срочно подадена жалба, го атакува с искане за отмяна. В жалбата най-напред се изтъква, че процедурата по издаване на ЕФ по реда на чл.189ж, ал.1 ЗДвП е неприложима към нарушението по чл.179, ал.3б ЗДвП, както и, че същото не е доказано от обективна страна, а освен това в нарушение на чл.57, ал.1, т.6 ЗАНН липсват каквито и да е твърдения относно вината.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не изпраща представител, като по делото е депозирана изрична молба за разглеждане на делото в тяхно отсъствие.

В съдебно заседание въззиваемата страна- НТУ при ***, редовно призовани, се представлява от юрисконсулт Георгиева, който моли за потвърждаван на електронния фиш, като правилен и законосъобразен, издаден в предвидената форма и ред, от компетентно длъжностно лице. Представени са подробни писмени бележки в подкрепа законосъобразността на атакувания акт. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, доводите на жалбоподателя и извърши служебна проверка на развитието на административнонаказателното производство, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „***Г“ ЕООД, с ЕИК 203125317, със седалище и адрес на управление гр.Русе, ул. "Търговска", № 1, представлявано от управителя си.

В търговската си дейност дружеството използвало различни товарни моторни превозни средства, включително седлови влекач марка „РЕНО“, с рег. № СВ *** РН, с техническа допустима максимална маса на състава 40 000 кг т.е. над 12 тона, с брой оси 2 на влекача, собственост на „ВФС България“ ЕООД, с вписан ползвател – „***Г“ ЕООД. В тази връзка и с оглед използване на платената пътна мрежа от автомобилите, собственост на дружеството, на 28.02.2020г. между „Интелигентни трафик системи“ АД, действащо чрез своя представител „А1 България“ ЕАД и „***Г“ ЕООД бил сключен Тристранен договор № 9285 с предмет предоставяне на дружеството – жалбоподател на услуга за електронно събиране на пътни такси на база изминато разстояние и на база време. Видно от приложението към същия за товарен автомобил с рег. № СВ *** НР било зачислено и монтирано бордово устройство с уникален номер 106584.

На 15.02.2021г. в 21:26 часа посоченото по-горе пътно превозно средство, собственост на дружеството, а именно влекач марка „РЕНО Т“, с рег. № СВ *** РН, с техническа допустима максимална маса 20 500 кг т.е. над 12 тона, с брой оси 2 в състав и с допълнително ремарке с общ брой оси 5 и технически допустима максимална маса 40 000 кг, се движело по път А-6(АМ „Европа), част от платената пътна мрежа. При км 50+427 на посочения пътен участък, съответен на път II-18 от Републиканската пътна мрежа км 1+050, пътен възел „Илиянци“, била изградена и експлоатирана от *** стационарна контролна точка с № 1018, част от електронната система за събиране на таксите за ползване на републиканската пътна мрежа на база изминато разстояние за превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона (тол) и на база време за леки автомобили с обща технически допустима максимална маса до 3,5 т. (електронна винетка). За посоченото устройство бил издаден Протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка.

При преминаване на посоченото по-горе пътно превозно средство, а именно влекач с рег. № СВ *** РН, в състав с ремарке с 5 оси, през посочената контролна точка, част от системата на НТУ, същото било заснето, като при това обаче не се установило наличие на валидни маршрутна карта или тол декларация, чрез които да се остойности и заплати преминаването през съответния пътен участък. Приложени са статични изображения във вид на снимков материал на пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, както и на основание чл.167а, ал.3 ЗДвП бил създаден доказателствен з***с в електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1, ЗП, с номер на нарушението BBD613D99E07142AE053011F160A6988.

Въз основа на същия бил генериран процесният Електронен фиш (НП) № 8504450458 издаден от Национално тол управление(НТУ) към *** на „***Г“ ЕООД, ЕИК 203125317 е наложена имуществена санкция в размер на 2500(две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства- Електронен фиш (НП) № 8504450458, Справка за регистрация на МПС с рег. № СВ *** РН, Тристранен договор № 9285 от 28.02.2020г. между „ИТС АД и „***Г“ ЕООД и приложение към същия, известие за доставяне, създаден доклад от електронна система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл.179, ал.3- 3в от ЗДвП /извлечение за нарушение № BBD613D99E07142AE053011F160A6988, снимков материал от устройство № 1018, Протокол за установяване годността за приемане на изграждането, доставката и монтажа на нова стационарна контролна точка, справка за технически з***с(лог) и GNSS позиции от бордово устройство на товарния автомобил с приложена към същите справка от "Интелигентни трафик системи" АД, както и останалите документи, приложени по делото. Съдът възприема същите в цялост като логични, последователни съответни помежду си. Те

не се опровергават при преценката им, както по отделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

Възприетата за несъмнена фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в рамките на преклузивния срок, с оглед, на което се явява допустима, като преценена по същество се явява основателна в искането за отмяна на електронния фиш по изложените по-долу съображения.

Административнонаказателното производство е образувано и на дружеството-жалбоподател е наложена санкция въз основа на Електронен фиш № 8504450458, издаден от НТУ при ***. При това обаче съдът намира, че издаването на електронния фиш за санкциониране на нарушение на посоченото в същия основание- чл.187, ал.2, т.3 вр. 179, ал.3б ЗДвП е недопустимо и влиза в разрез с нормативната уредба. По правило облекчената процедура за санкциониране на административните нарушения чрез издаване на електронен фиш, вместо съставяне на АУАН и НП, въвежда изключение от общите правила на ЗАНН, поради което е допустима единствено в изрично предвидените случаи. По отношение на нарушенията свързани с експлоатацията на платената пътна мрежа този въпрос е регулиран в чл.189ж, ал.1 ЗДвП, който допуска електронен фиш за нарушение установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП да се издава единствено в случаите по чл.179, ал.3 ЗДвП, но не и в останалите случаи, в частност при нарушение по чл.179, ал.3б. Налице са съществени различия между двата състава на административно нарушение, като субект на отговорността по за административно нарушение по чл.179б, ал.3 е водачът на ППС, преминало по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена таксата по чл.10, ал.1, т.1 ЗП т.е. единствено физическо лице, което управлява превозното средство към момента на нарушението, а не ЮЛ собственик на автомобила, санкционирано с обжалвания ЕФ, а наред с това се касае за различно изпълнително деяние.

Нормата на чл.189ж, ал.1 ЗДвП, която предвижда възможност за издаване на електронен фиш, поради ненадлежно изпълнение на задължението за заплащане при преминаване на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа се отнася единствено до нарушението по чл.179, ал.3 ЗДвП, което има коренно различен субект и изпълнително деяние от нарушението, за което е издаден атакувания Електронен фиш № 8504450458. Този извод не се променя от текста на чл.189ж, ал.7 ЗДвП, в който действително се говори за ЕФ за нарушенията по чл.179, ал.3-3б ЗДвП, но доколкото с цитираната разпоредба се урежда единствено влизането в сила на санкционния акт чрез препращане към чл.189, ал.10 ЗДвП, то от същата не могат да се правят изводи водещи до разширяване на приложното поле на електронните фишове при липса на изрична законодателна воля в текста на чл.189ж, ал.1 ЗДвП, доколкото подобен подход съставлява разширително корективно тълкуване, което е недопустимо в санкционните производство по аргумент от чл.46, ал.3 ЗНА.

В допълнение следва да се изтъкне и обстоятелството, че в настоящия случай, дружеството- жалбоподател е санкционирано за нарушение по чл.187а, ал.2 ЗДвП, което се изразява в "допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата", за което пък въобще липсва каквото и да е нормативно основание за издаване на електронен фиш, като препращането във всяка от трите точки на разпоредбата към текстовете на чл.179, ал.3 до 3б ЗДвП касае определяне размера на имуществената санкция, а не реда за налагането ѝ.

Поради изложеното настоящият съдебен състав счита, че като е приложил облекчения

ред по санкциониране чрез електронен фиш, за нарушение по [чл. 187а, ал.2, т.3, вр.чл.179, ал. 3б от ЗДвП](#), вместо общия ред на ЗАНН включващ съставяне и връчване на АУАН и последващо издаване на НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, отклонил се е от императивни законови разпоредби, с което в значителна степен е ограничено правото на защита на нарушителя, в частност възможността да направи възражения по при съставянето на акт или в срока по [чл. 44, ал. 1 ЗАНН](#), да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения и евентуално – оспори фактическите констатации на контролните органи. Посоченото процесуално нарушение от категорията на съществени е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на атакувания електронен фиш. (изрично в този смисъл и практиката на касационната инстанция- Решение № 4461/05.07.2023г. по адм.д. № 3606/2023г., Решение № 4438/05.07.2023г. по адм.д. № 3117/2023г., Решение № 6424/30.10.2023г. по адм.д. № 6809/2023г., Решение № 7197 от 23.11.2023г. по адм.д. № 10085/2023г., Решение № 190 от 08.01.2024г. по адм.д. № 9916/2023г., всички по описа на АССГ)

На следващо място съдът констатира и още едно процесуално нарушение, свързано този път със съдържанието на електронния фиш и в частност описанието на нарушението. Същото съгласно текста на ЕФ се е изразило в това, че изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, доколкото товарният автомобил с рег. № СВ *** РН няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Никъде в текста на атакувания акт обаче не се съдържа информация за дължимия, но незаплатен размер на пътната такса, нито дори за тол сегмента, за който тя се дължи, неговата начална и крайна точка или дължина, още по-малко пък, за която и да е от другите характеристики на пътя заложи като критерии за определяне на дължимата пътна такса в посочената по-горе разпоредба на ЗП. Посочената празнота доколкото касае съществен елемент от описанието на нарушението, а именно размера на незаплатената такса, във връзка, с която именно се ангажира отговорността на дружеството, се определя от съда като съществено процесуално нарушение, доколкото не позволява нито на нарушителя, нито на съда да проверят така изложеният факт.

Липсващата информация не на последно място е от значение и при преценката тежестта на нарушението в светлината на изискването за пропорционалност на санкцията от една страна, както и в светлината на изискванията на чл.2, [§ 7 от Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2020/204](#) на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на [Решение 2009/750/ЕО](#), съгласно която: "Доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство".

Правилото е въведено в националната нормативна уредба с приемането на чл.10б, ал.7-9 ЗП, в сила от 01.01.2024г., но при все това настоящият съдебен състав намира, че независимо от предвидения вакацио легис, то доколкото към момента на нарушението и към настоящия момент, нормите на ЗП, уреждащи хипотезата на неотчетено плащане са в колизия с [Регламент за изпълнение \(ЕС\) 2020/204](#) на Комисията от 28 ноември 2019г., които имат пряко действие, то приложение е следвало да намерят именно последните, като на собственикът на ППС "***г" ЕООД е следвало да с предостави възможност за доброволно заплащане на дължимата пътна такса, преди да се пристъпи към санкционирането му, и то с имуществена санкция в значителен дори спрямо таксата по чл.10б, ал.5 от ЗП размер. Тук е мястото да се посочи, че максималния възможен размер на дължимата такса, определен по реда на чл.29 от Тарифата за таксите, които се събират за преминаване и ползване на

републиканската пътна мрежа, би възлизал на 102 лева.

С оглед на това съдът намира, че са налице и данни за неправилно приложение на материалния закон, доколкото не е спазено посоченото по-горе изискване за предварително уведомяване и предоставяне на възможност за заплащане на таксата, преди да се пристъпи към налагането на имуществена санкция в размер на 2500 лева, чийто размер значително надхвърля размера на незаплатената такса, и като такъв противоречи на принципа за пропорционалност, регламентиран в чл. 5 ДЕС. Следва да се изтъкне, че изискването за съразмерност, последователно е залегнало в практиката на СЕС (например решения С-259/12, С-263/11, С-210/10, С-501/14, както и цитираната в същите практика), и същото налага използваните санкционни мерки да не надхвърлят подходящото и необходимото за постигане целта на закона, като за да се прецени дали санкцията е съобразена с принципа на пропорционалност, следва в частност да се вземат предвид вида и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и начинът за определянето на нейния размер. Съдът намира, че в настоящи случай тези изисквания не са били спазени, като с оглед цитираните по-горе стойности на евентуално дължимата пътна такса, наложената имуществена санкция се явява самоцел, и има преимуществено репресивен характер, в противовес и с целите на административното наказване, дефинирани от националния законодател в чл.12 ЗАНН. Посочените съображения също са основание да се определи електронния фиш като издаден в противоречие с материалния закон.

Предвид на изложеното, съдът намира, че се установиха процесуални нарушения от категорията на съществения, както и нарушения на материалния закон, които поотделно и в своята съвкупност са основание за отмяна на атакувания електронен фиш.

Предвид изхода на делото следва да бъде уважено и заявеното на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН искане на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски. В настоящото производство жалбоподателят „***Г“ ЕООД е бил представляван от надлежно упълномощен адвокат, за което съгласно представения договор за правна помощ и представено преводно нареждане е заплатена сумата от 550 лева. Така претендираното възнаграждение се равнява на минималното такова, определено, съобразно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което не се налага извършване на преценка за прекомерност на същото. Разноските следва да бъдат възложени в тежест на администрацията, към която се числи наказващия орган, а именно - ***.

Воден от изложеното, и като намери, че нарушението не е доказано по несъмнен начин, на основание чл.63, ал.2, т.1 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш (ЕФ) № 8504450458 издаден от Национално тол управление (НТУ) към *** на „***Г“ ЕООД, ЕИК *** е наложена имуществена санкция в размер на 2500(две хиляда и петстотин) лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция пътна инфраструктура да заплати на „***Г“ ЕООД, ЕИК ***, сумата от 550 лева - съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред АС-гр.София с касационна жалба по реда на АПК в четиринадесетдневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____